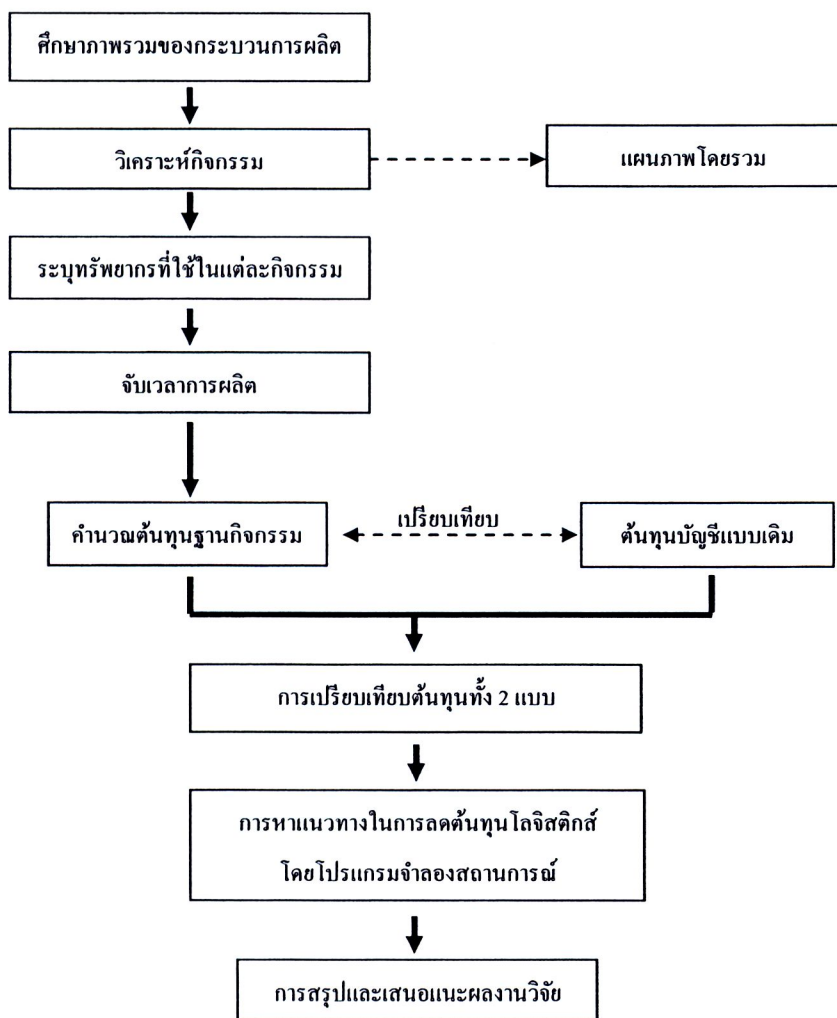

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงานวิจัย

การดำเนินการวิจัยได้แบ่งออกเป็นขั้นตอนสำหรับการดำเนินการ ซึ่งมุ่งเน้นในส่วนของการเก็บข้อมูลเพื่อคำนวณต้นทุนโลจิสติกส์โดยใช้แนวทางต้นทุนฐานกิจกรรม และในส่วนของการปรับปรุงอาศัยการออกแบบการจำลองสถานการณ์โดยโปรแกรมอารีนา เพื่อหาแนวทางในการปรับปรุงระบบ โดยรายละเอียดของวิธีวิจัยได้แบ่งออกเป็นขั้นตอนทั้งหมด 8 ขั้นตอน ดังรูป 3.1

รูป 3.1 ขั้นตอนวิธีดำเนินงานวิจัย

3.1 การศึกษาภาพรวมของกระบวนการผลิต

เพื่อจัดเตรียมข้อมูลที่จะใช้สัมภาษณ์ผู้บริหารและพนักงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับโครงสร้างการบริหารงาน ขั้นตอนการผลิต และผลิตภัณฑ์ของโครงการ

3.2 การวิเคราะห์กิจกรรม

หลังจากศึกษาภาพรวมของกระบวนการผลิตในข้อ 3.1 นำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ และระบุกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งการดำเนินงานผลิตออกเป็นกิจกรรมย่อย ๆ ตามวิธีการของ JETRO (Japan External Trade Organization) โดยมีเกณฑ์การกำหนดกิจกรรมดังนี้

3.2.1 ต้องเป็นกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจของผู้บริหาร และชี้ให้เห็นถึงทรัพยากรของกิจกรรมนั้น ๆ

3.2.2 กิจกรรมที่กำหนดต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ขององค์กร คือมีการศึกษาทั้งกิจกรรมหลัก (กิจกรรมที่สอดคล้องกับแผนก) และกิจกรรมสนับสนุน (กิจกรรมเสริมแต่มีความจำเป็น)

3.2.3 การกำหนดกิจกรรมต้องครอบคลุมถึงกิจกรรมในปัจจุบันและในอนาคต ซึ่งทำการศึกษาจากผังโครงการองค์กร (Organization chart) ใบบรรยายลักษณะงาน (Job description) และทำการสัมภาษณ์และสังเกตการทำงานของพนักงานในแต่ละแผนก โดยสัมภาษณ์กิจกรรมที่ดำเนินการและประมาณสัดส่วนเวลาที่ใช้ในแต่ละกิจกรรม

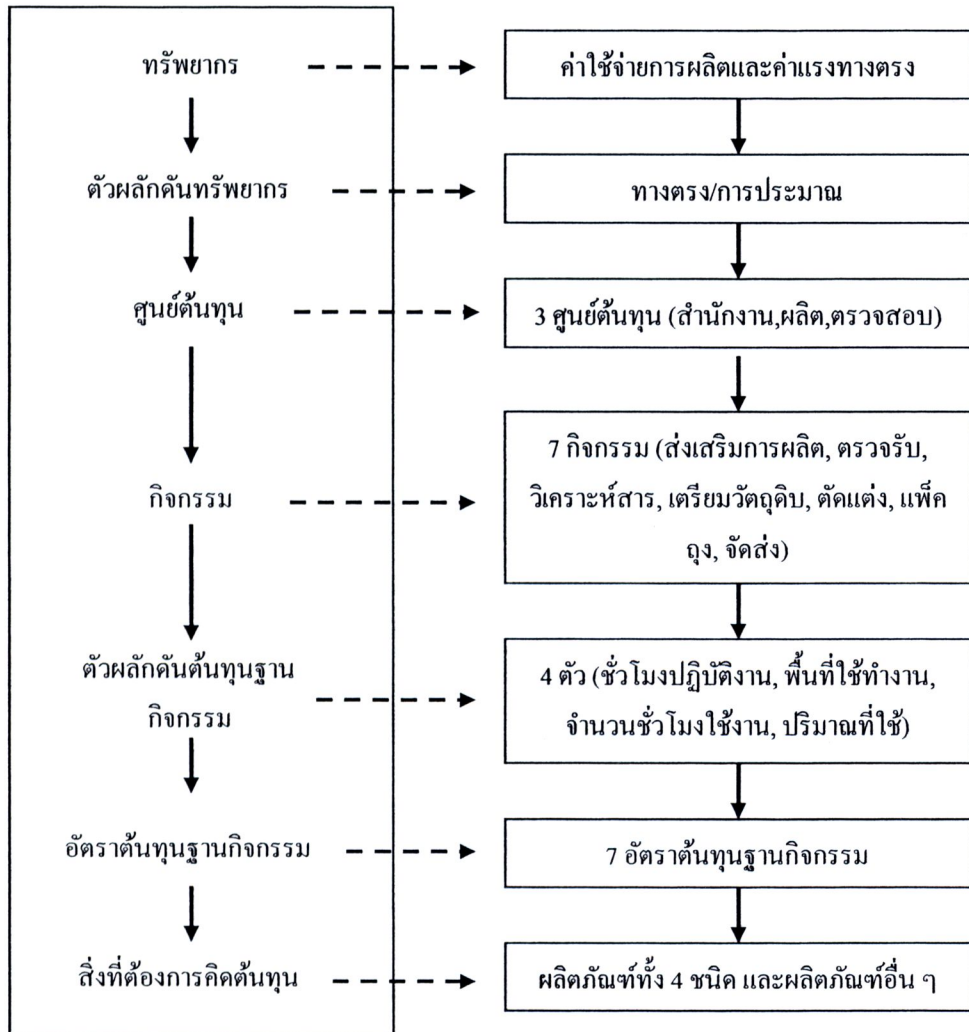
จากนั้นนำมาสร้างเป็นแผนผังโครงสร้างกระบวนการการทำงานที่เรียกว่า การสร้างภาพโดยรวม (Big Picture Mapping) ซึ่งแผนภาพดังกล่าวมีประโยชน์ในการแสดงข้อมูลที่มีความซับซ้อน และมีหลาย ๆ ขั้นตอนให้สามารถเข้าใจขั้นตอนทั้งหมดได้ภายในหนึ่งแผนภาพ

3.3 การระบุทรัพยากรที่ใช้ในแต่ละกิจกรรม

เป็นการระบุว่ามีในแต่ละกิจกรรมนั้นมีการใช้ทรัพยากรประเภทใดบ้าง โดยการกระจายค่าใช้จ่ายต้นทุนด้านบุคลากรจะใช้เกณฑ์ “จำนวนชั่วโมงการปฏิบัติงาน” การกระจายค่าใช้จ่ายต้นทุนด้านพื้นที่จะใช้เกณฑ์ “พื้นที่ที่ใช้งาน” การกระจายค่าใช้จ่ายต้นทุนด้านเครื่องจักรอุปกรณ์จะใช้เกณฑ์ “จำนวนชั่วโมงใช้งาน” และการกระจายค่าใช้จ่ายต้นทุนด้านวัสดุใช้งานและวัสดุสิ้นเปลืองจะใช้เกณฑ์ “ปริมาณการใช้ต่อเดือน”

3.3.1 การวิเคราะห์ตัวหลักต้นทุน

หลังจากการวิเคราะห์กิจกรรมแล้ว ขั้นตอนต่อมาคือการระบุตัวหลักต้นทุนเพื่อทำการจัดสรรต้นทุนเข้าสู่แต่ละกิจกรรม ดังรูป 3.2

รูป 3.2 การกำหนดตัวหลักต้นทุนฐานกิจกรรม

จากรูป 3.2 แสดงการจัดสรรค่าใช้จ่ายเข้าสู่ผลิตภัณฑ์ตามระบบต้นทุนกิจกรรมของผลิตภัณฑ์ชนิดต่าง ๆ ซึ่งมีกิจกรรมที่เกี่ยวข้องทั้งหมด 7 กิจกรรม ทำให้ได้ 7 อัตราต้นทุนฐานกิจกรรม เมื่อนำไปคูณกับอัตราการใช้กิจกรรมของผลิตภัณฑ์แต่ละชนิด ก็จะได้ต้นทุนฐานกิจกรรมของผลิตภัณฑ์ชนิดนั้น ๆ

3.3.2 การศึกษาต้นทุนทั้งหมดจำแนกตามทรัพยากรที่ใช้

ทรัพยากรที่เป็นปัจจัยนำเข้าในกิจกรรมการทำงาน โลจิสติกส์ หมายถึงปัจจัยทุกชนิดที่สามารถนำมาใช้เพื่อปฏิบัติกิจกรรมโลจิสติกส์ภายในองค์กร สามารถจำแนกออกเป็น 4 ประเภทใหญ่ๆ ได้แก่

1. การเก็บข้อมูลค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร เช่น ค่าจ้าง และค่าใช้จ่ายด้านสวัสดิการ ทั้งนี้มีหลักเกณฑ์ในการกระจายต้นทุนไปยังกิจกรรมเป็นจำนวนชั่วโมงการปฏิบัติงาน
2. การเก็บข้อมูลค่าใช้จ่ายด้านพื้นที่ใช้สอย เช่น ภาษีทรัพย์สินถาวร ค่าเช่า ค่าน้ำ และค่าไฟฟ้า มีเกณฑ์การกระจายต้นทุนโดยการวัดพื้นที่ที่ใช้จริงในการปฏิบัติงานในแต่ละกิจกรรม รวมถึงค่าใช้จ่ายทั้งหมดเกี่ยวกับที่ดินและอาคาร โดยคิดตามสัดส่วนพื้นที่ที่ใช้งานจริง
3. การเก็บข้อมูลค่าใช้จ่ายด้านเครื่องจักรอุปกรณ์ เช่น ค่าเสื่อมราคา ค่าเชื้อเพลิง และค่าซ่อมบำรุง มีเกณฑ์การกระจายต้นทุนไปยังกิจกรรมโดยใช้เวลาในการปฏิบัติงานของเครื่องจักรอุปกรณ์ ซึ่งคล้ายกับการกระจายค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรและด้านพื้นที่ หากใช้เครื่องจักรอุปกรณ์ทำงานใดงานหนึ่งเพียงกิจกรรมเดียว ก็สามารถนำค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งหมดมาคิดต้นทุนได้ แต่ถ้าใช้มากกว่าหนึ่งกิจกรรมต้องคิดสัดส่วนค่าใช้จ่ายกระจายไปตามเวลาที่ใช้จริง
4. การเก็บข้อมูลค่าใช้จ่ายด้านวัสดุใช้งานและวัสดุสิ้นเปลือง เช่น ค่าวัสดุ และค่ากระดาษ มีเกณฑ์การกระจายต้นทุนไปยังกิจกรรมเป็นปริมาณการใช้ต่อเดือนเป็นเกณฑ์

3.4 การจับเวลาการผลิต

การจับเวลาการผลิตเริ่มตั้งแต่ขั้นตอนแรกคือการรับวัตถุดิบ กล่าวคือจะบันทึกเวลาที่ใช้ในการผลิตในแต่ละกิจกรรม เป็นเวลาทั้งหมด 3 เดือน จากนั้นนำมาหาค่าเฉลี่ยเป็นเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติงาน ซึ่งเวลาที่คำนวณได้จะนำมาใช้ในการปันส่วนต้นทุน การใช้เวลาเฉลี่ยจากการจับเวลาการทำงานจะช่วยชัดเจนความแตกต่างของเวลาที่ใช้ในการทำกิจกรรมซึ่งอาจมีน้อยต่างกันในการทำกิจกรรมแต่ละครั้ง

3.5 การคำนวณต้นทุนฐานกิจกรรม

โดยพิจารณาว่าทรัพยากรที่ใช้ไปในการกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ของโครงการมีอะไรบ้าง จำนวนเท่าไร จากนั้นคำนวณต้นทุนต่อหน่วยผลิตภัณฑ์ โดยการปันส่วนต้นทุนที่อยู่ในกิจกรรมต่าง ๆ ให้เข้ามาอยู่ในต้นทุนของผลิตภัณฑ์ ซึ่งมีวิธีการคำนวณดังนี้

เกณฑ์การกระจายต้นทุน

$$\text{สัดส่วนการกระจายต้นทุน} = \frac{\text{เกณฑ์การกระจายต้นทุนของแต่ละกิจกรรม} \times 100}{\text{เวลาปฏิบัติงานทั้งหมด}} \quad (3.1)$$

ต้นทุนฐานกิจกรรม

$$\text{ต้นทุนฐานกิจกรรม} = \frac{\text{จำนวนเงินทั้งหมดของทรัพยากรนั้น} \times \text{สัดส่วนการกระจายต้นทุน}}{100} \quad (3.2)$$

ต้นทุนโลจิสติกส์

$$\text{ต้นทุนฐานกิจกรรมต่อหน่วย} = \frac{\text{ต้นทุนฐานกิจกรรม}}{\text{ปริมาณงานที่ทำ}} \quad (3.3)$$

3.6 การเปรียบเทียบต้นทุนฐานกิจกรรมกับต้นทุนบัญชีแบบเดิม

วิเคราะห์ผลที่ได้รับจากการศึกษา นำต้นทุนต่อหน่วยที่ได้จากการปันส่วนตามระบบต้นทุนฐานกิจกรรม มาวิเคราะห์เปรียบเทียบกับต้นทุนต่อหน่วยตามระบบต้นทุนปัจจุบัน เพื่อหาผลต่างที่เกิดขึ้นระหว่าง 2 วิธีการ รวมถึงวิเคราะห์ต้นทุนที่เกิดขึ้นในแต่ละกิจกรรมเพื่อพิจารณาถึงความคุ้มค่าของเงินที่จ่ายไปในแต่ละกิจกรรม

3.7 การหาแนวทางในการลดต้นทุน

หลังจากเปรียบเทียบต้นทุนทั้ง 2 แบบแล้ว ก็จะหาแนวทางในการลดต้นทุนโดยการสร้างแบบจำลองสถานการณ์ด้วยโปรแกรมอารีนา เพื่อให้ผู้บริหารเห็นถึงแนวทางที่เหมาะสมในการลดต้นทุนโลจิสติกส์ โดยเริ่มจากการทดสอบความแม่นยำของแบบจำลองด้วยวิธีการสุ่มซ้ำ (Replicate) จากนั้นเปรียบเทียบผลของเวลาเฉลี่ยที่ใช้ในแต่ละกิจกรรม เพื่อให้ได้แบบจำลองที่สร้างขึ้นใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงมากที่สุด

3.8 การสรุปและเสนอแนะผลงานวิจัย

เมื่อนำเสนอแนวทางในการลดต้นทุน โลจิสติกส์แล้ว ก็จะทำให้การสรุปผลจากการวิจัย

- แสดงต้นทุนโลจิสติกส์ของผักแต่ละชนิด
- วิเคราะห์การคำนวณต้นทุน โลจิสติกส์แบบต้นทุนฐานกิจกรรมกับต้นทุนบัญชีแบบเดิม
- แนวทางการลดต้นทุนโลจิสติกส์

3.9 ข้อมูลทั่วไปของมูลนิธิโครงการหลวง

มูลนิธิโครงการหลวง เป็นโครงการส่วนพระองค์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในการส่งเสริมการปลูกพืชเมืองหนาวแก่ชาวเขา เพื่อเป็นการหารายได้ทดแทนการปลูกฝิ่น ก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2512 โดยหม่อมเจ้าภีศเดช รัชนี เป็นผู้รับผิดชอบในฐานะประธานมูลนิธิโครงการหลวง ในระยะแรกเป็นโครงการอาสาสมัคร โดยมีอาสาสมัครจากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้ กรมวิชาการเกษตร กรมปศุสัตว์ และ กองทัพอากาศ ปัจจุบันโครงการหลวงดำเนินงานใน 4 จังหวัดภาคเหนือ คือ เชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน พะเยา และแม่ฮ่องสอน มีสถานีวิจัยหลัก 4 สถานี และสถานีส่งเสริมปลูกพืชทดแทนฝิ่น เรียกว่า ศูนย์พัฒนาโครงการ จำนวน 38 ศูนย์ และหมู่บ้านพัฒนาอีก 6 หมู่บ้าน รวมหมู่บ้านในเขตปฏิบัติการทั้งสิ้น 267 หมู่บ้าน ผลผลิตจากโครงการหลวงในปัจจุบัน ประกอบด้วย ผักปลอดภัย สารพิษ สมุนไพร ถั่วและธัญพืช ผลไม้ เห็ด ดอกไม้เมืองหนาว ผลผลิตปศุสัตว์ ผลผลิตประมง ผลผลิตป่าไม้ ดอกไม้แห้ง ผลิตภัณฑ์จากแฝก ไม้กระถาง และผลิตภัณฑ์แปรรูปในชื่อการค้า โครงการหลวง และคอยคำ

3.9.1 วัตถุประสงค์ของมูลนิธิโครงการหลวง

โปรดเกล้าฯ พระราชทานวัตถุประสงค์ให้โครงการหลวงดังนี้

1. เพื่อป้องกันการทำลายป่าต้นน้ำ โดยราษฎรชาวเขา และส่งเสริมการปลูกป่าทดแทน
2. เพื่อจัดให้ราษฎรชาวเขาเลิก โยกย้ายที่ทำกินและ การทำลายป่าเพื่อปลูกฝิ่น ซึ่งเป็นการผิด กฎหมาย และให้รู้จักอยู่เป็นหลักแหล่ง โดยดำเนินการจัดหาพันธุ์พืชที่ทดลองแล้วว่า สามารถปลูกได้ ในสภาพภูมิประเทศและ สภาพภูมิอากาศที่เป็นถิ่นที่อยู่ของราษฎรชาวเขา อีกทั้งเป็นพืชที่ สามารถหารายได้สูงเท่ากับฝิ่นหรือมากกว่า
3. เพื่อดำเนินการฝึกอบรมราษฎรชาวเขา ให้เข้าใจหลักวิชาการเกษตรที่สูง รวมทั้งการเลี้ยงสัตว์

4. เพื่อดำเนินการทดลองวิจัยพันธุ์พืช และพันธุ์สัตว์ที่จะ สามารถขยายพันธุ์ให้แก่ราษฎร เพื่อนำไปปลูกและเลี้ยง เพื่อเพิ่มพูนรายได้ โดยทำการศึกษาใน ด้านการขนส่งและ ภาวะ ตลาดด้วย
5. เพื่อส่งเสริมในด้านการศึกษา อนามัย และการวางแผนครอบครัวแก่ราษฎรชาวเขา

3.9.2 ศูนย์พัฒนาโครงการหลวง

เพื่อจะพัฒนาอาชีพ ยกระดับชีวิตความเป็นอยู่ของเกษตรกรในพื้นที่เป้าหมายกับทั้งเพื่อ เป็นการหยุดยั้งการปลูกฝิ่น การทำไร่เลื่อนลอย และการตัดไม้ทำลายป่า โดยมุ่งหวังที่จะถ่ายทอด งานวิจัยต่าง ๆ ให้ถึงมือเกษตรกรให้สามารถประกอบอาชีพการเกษตรที่เหมาะสมกับ สภาพแวดล้อม และสนับสนุนการดำเนินการด้านการอนุรักษ์ดิน และน้ำที่เหมาะสม โครงการ หลวงจึงได้จัดตั้งศูนย์พัฒนาโครงการหลวงขึ้นรวม 38 แห่ง (รวมทั้งงานพัฒนาในหมู่บ้านต่าง ๆ ของสถานีวิจัยของมูลนิธิด้วย) ประกอบด้วย

1. กลุ่มศูนย์ที่มีพื้นที่ในระดับความสูงค่อนข้างมาก (ระดับความสูงจากระดับน้ำทะเล มากกว่า 1,000 เมตร) มีจำนวน 16 แห่ง ได้แก่ อ่างช้าง แก่น้อย ม่อนเงาะ หนองหอย ขุนวาง แม่แฮ ปางอุ้ง อินทนนท์ ห้วยสั้มป้อย ขุนแปะ แม่โถ แม่ปูนหลวง ห้วยน้ำขุ่น และแม่ลาน้อย (แม่แพะ 900-1,200 เมตร ฝาคั้ง 800-1,700 เมตร)
2. กลุ่มศูนย์ที่มีพื้นที่ในระดับความสูงปานกลาง (ระดับความสูงจากระดับน้ำทะเลระหว่าง 800 - 1,000 เมตร) มีจำนวน 8 แห่ง ได้แก่ ป่าเมี่ยง แม่สาใหม่ วัดจันทร์ ปางคะ ท่งหลวง ห้วยน้ำริน ห้วยแล้ง และแม่สะเรียง
3. กลุ่มศูนย์ที่มีพื้นที่ในระดับความสูงค่อนข้างต่ำ (ระดับความสูงจากระดับน้ำทะเลระหว่าง 400 - 800 เมตร) มีจำนวน 14 แห่ง ได้แก่ ห้วยเสี้ยว ห้วยลึก หนองเขียว แม่หลอด หมอกจ้าม ดินดก แม่ทาเหนือ แม่สะป๊อก ท่งเริง ท่งเรา พระบาทห้วยต้ม ปังค่า ห้วยโป่ง และสะโง๊ะ

3.9.3 หน้าที่สำคัญของศูนย์พัฒนาโครงการหลวง

1. ส่งเสริมให้เกษตรกรในหมู่บ้านใกล้เคียงมีรายได้ โดยการปลูกพืชชนิดต่าง ๆ ทั้งผักเมืองหนาว ไม้ดอกเมืองหนาว ไม้ผลเมืองหนาว พืชไร่ รวมไปถึงการเลี้ยงสัตว์และการประมง
2. พัฒนาปัจจัยพื้นฐานและคุณภาพชีวิตของชาวเขา ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้พวกเขา เหล่านั้นมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
3. สนับสนุนงานทดสอบ สาธิต วิจัยและผลิตพันธุ์พืช สัตว์
4. อนุรักษ์ ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยการกำหนดขอบเขตอย่างแน่ชัดว่าที่ใดควรเป็นป่า และที่ใดควรใช้เพาะปลูก และการปลูก

ป่า ต้องนึกถึงผลประโยชน์ของไม้ด้วย สำหรับพื้นที่การเกษตรได้พิจารณาถึงความลาดชัน หน้าดิน และน้ำชลประทานเป็นสำคัญ และได้ดำเนินงานด้านการอนุรักษ์ที่ดิน เพื่อกันหน้าดินทลายโดยการ ทำขั้นบันได ทางระบายน้ำตามแนวระดับ หรือปลูกหญ้าแฝกตามแนวระดับ เป็นต้น

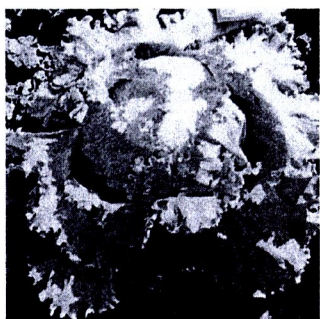
3.9.4 ข้อมูลทั่วไปของศูนย์พัฒนาโครงการหลวงหนองหอย

ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงหนองหอย ก่อตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ.2517 ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ - ปุย เป็นเขตพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เป็นแหล่งกำเนิดต้นน้ำลำธาร ปัญหาชาวเขาได้ทำลายป่าเพื่อเปิดที่ทำกินใหม่ ปลูกฝิ่นทำไร่เลื่อนลอย จึงตั้งเป็นศูนย์พัฒนาโครงการหลวงหนองหอยขึ้น เพื่อส่งเสริมและพัฒนาอาชีพของเกษตรกร โดยแนะนำพืชเศรษฐกิจใหม่ๆทดแทนการปลูกฝิ่นทำไร่เลื่อนลอย ยกกระดับความเป็นอยู่ของชาวเขาให้ดีขึ้น มีหมู่บ้านในความรับผิดชอบ 5 หมู่บ้าน เป็นชาวพื้นเมืองและชาวเขาเผ่าต่างๆ ได้แก่ ม้ง และลีซอ

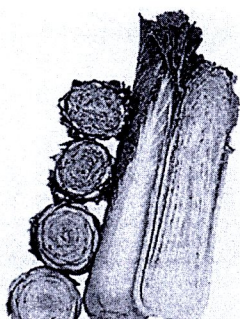
ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงหนองหอย ตั้งอยู่ที่บ้านหนองหอยเก่า หมู่ที่ 7 ตำบลแม่แรม อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่ (อยู่สูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง 850 – 1,469 เมตร พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขาสูง) มีพื้นที่รับผิดชอบ 13,231 ไร่ ประกอบด้วย 5 หมู่บ้าน 448 ครัวเรือน จำนวนประชากร 2,880 คน (ข้อมูลเมื่อปี พ.ศ.2550) ประกอบด้วยชาวเขาเผ่าม้ง ลีซอ จีนฮ่อ และคนพื้นเมือง เกษตรกรที่ผลิตฝิ่นมีจำนวน 400 ราย แยกเป็นเกษตรกรที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลจากมูลนิธิฯ จำนวน 138 ราย

ลักษณะพื้นที่โดยทั่วไปเป็นภูเขาสูง พื้นที่เป็นลูกคลื่น ลอนลาด และลอนชัน อยู่ตอนบนของกลุ่มน้ำแม่แรมและแม่สา สภาพดินมีความอุดมสมบูรณ์ปานกลางและค่อนข้างเป็นกรดเล็กน้อย – ปานกลาง อุณหภูมิเฉลี่ย 27.5 องศาเซลเซียส และต่ำสุด 6 องศาเซลเซียส ปริมาณฝนเฉลี่ย 1,416.8 มิลลิเมตร และความชื้นสัมพัทธ์ 86 เปอร์เซ็นต์ (ฝ่ายพัฒนา มูลนิธิโครงการหลวง, 2548)

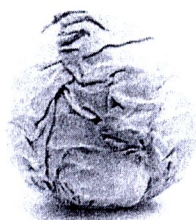
ชนิดพืชที่ศูนย์ฯ ให้การส่งเสริม เนื่องจากสภาพพื้นที่โดยทั่วไปเป็นพื้นที่สูง สภาพอากาศค่อนข้างเย็น ชนิดพืชที่ศูนย์ฯ นำไปส่งเสริมให้แก่เกษตรกรส่วนใหญ่จึงเป็นพืชเมืองหนาว ประกอบด้วย พืชผัก ไม้ผล ไม้ดอก สมุนไพรเมืองหนาว และกาแฟ สำหรับผักจัดเป็นพืชหลักที่สร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรในพื้นที่ดังกล่าว จากสถิติในปี 2548 มีจำนวนชนิดผักที่ส่งเสริมฯ รวมทั้งสิ้น 50 ชนิด โดยชนิดผักที่สำคัญ ได้แก่ ผักกาดหอมห่อ ผักกาดทางหงส์ แครอท ผักกาดขาวปลี, ปวยเล้ง บร็อคโคลี่ กะหล่ำปลี เบบี้แครอท และมะเขือเทศดอยคำ ฯลฯ เป็นต้น

ผักกาดหอมห่อ

ผักกาดหางหงส์

กะหล่ำปลี

ผักกาดขาวปลี

รูป 3.3 ผลผลิตหลักของศูนย์พัฒนาโครงการหลวงหนองหอย

ตาราง 3.1 ปริมาณผลผลิตพืชผักทั้งหมดของศูนย์พัฒนาโครงการหลวงหนองหอย ปี 2552

ลำดับ	ชนิดพืช	จำนวนกิโลกรัม
1	ผักกาดหอมห่อ	285,132.62
2	ปวยเล้ง	26,695.50
3	ผักกาดหางหงส์	120,247.00
4	ผักกาดขาวปลี	112,413.50
5	คะน้าฮ่องกง	15,108.50
6	กะหล่ำปลี	123,798.50
7	อื่น ๆ	190,467.18
รวม		873,862.80

ที่มา : รายงานด้านการพัฒนามูลนิธิโครงการหลวง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552

จากการสัมภาษณ์พนักงานที่เกี่ยวข้องและศึกษาข้อมูลของโรงคัดบรรจุ พบว่าโรงคัดบรรจุ ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงหนองหอยเป็นศูนย์ที่มีการผลิตผักกาดหอมห่อมากที่สุดและมีผลผลิต

ตลอดทั้งปี ซึ่งจากตาราง 3.1 จะเห็นได้ว่าผักกาดหอมที่มีปริมาณการผลิตมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ผักกาดขาวปลี ผักกาดทางหงส์ และกะหล่ำปลี ตามลำดับ และข้อมูลในตาราง 3.1 จะนำไปใช้ในการสร้างแบบจำลองสถานการณ์ต่อไป